

Gazeta **VERDE**

NR. 46 | mai 2014

*Luna plantării
arborilor*

Profesionalism și experiență, la SUPERLATIV

Interviu cu **Ioan Sopoian** directorul Direcției Silvice Maramureș

Ioan Sopoian, noul director al Direcției Silvice Maramureș, este un profesionist „pur sânge”. Lucrează în sistem de trei decenii și jumătate, provine dintr-o familie cu tradiție în silvicultură, este un fin cunoscător al sistemului și n-a făcut niciodată parte dintr-o formațiune politică. Profesionalismul și experiența sunt singurele care l-au promovat în postura de director general.

Reporter: De cât timp lucrați în sistem și de unde pasiunea asta pentru silvicultură?

Ioan Sopoian: Am 34 de ani de activitate în silvicultură, dintre care de 14 ani sunt chiar în centrala Direcției Silvice, ocupând funcția de șef al fondului forestier, care este practic numărul 1 în direcție și care are în activitate poate 50% din tot ce înseamnă activitatea tehnică a direcției, cu o întrerupere de doi ani, 2003-2005, în care am fost director tehnic. Practic am trecut prin toate etapele.

Iar pasiunea pentru pădure vine din familie. Sunt dintr-o familie de silvicultori, unchiul a fost tehnician, bunicul a fost pădurar, cumva am continuat tradiția familiei.

Rep.: Înseamnă că nu a fost o trecere dificilă, avansarea în funcția de director general.

I.S.: Nu, deoarece cunosc foarte bine întreg fondul forestier al județului, cunosc foarte bine personalul și părerea mea este că avem resurse materiale și umane, care, dacă sunt gestionate eficient, rezultatele pot fi bune. De altfel și până acum am avut rezultate bune, dar, din păcate, am avut și chestiuni care nu ne onorează și nu ne-au adus cinste. Menirea noastră este acum să facem o radiografie a tuturor lucrurile care nu sunt bune, să facem o analiză și să le schimbăm. Directorul general ne-a cerut în regim de urgență să refacem organigrama. Noi avem în total 547 de angajați. A considerat că sunt prea multe 7

birouri, pot fi comasate, astfel încât să devină mai eficiente. Una e să discuți cu 7 oameni, alta e să discuți cu 3 sau 4. La noi volum de muncă există, este foarte important ca oamenii să fie puși la treabă.

Rep.: Bănuiesc că faceți asta prin exemplul personal.

I.S.: Este motivul pentru care am fost numit aici. Nu fac parte din niciun partid politic, n-am fost niciodată într-un sediu de partid. Am fost numit doar pe criteriile de competență. Singura condiție pe care am pus-o a fost să fiu lăsat să-mi fac treaba. Și cred că așa va fi. Domnul director general a spus: „Domnu` Sopoian, aveți mână liberă”.

Rep.: Ce vă propuneți pentru perioada următoare?

I.S.: Am niște strategii extrem de clare pe care îmi propun să le pun în aplicare în perioada următoare. În primul rând, doresc ca șefii de ocoale să fie mai implicați în tot ceea ce înseamnă partea tehnică. Și atunci o să le cer activitate pe teren zilnic, de așa manieră încât să țină sub control întreaga activitate. Dacă vor proceda astfel, succesul direcției este garantat ca și parte tehnică. Apoi, ceea ce

doresc să fac la nivelul colegilor, după ce ne vom reorganiza din punct de vedere a birourilor, este să refacem fișa postului, ca să reglăm volumul de muncă și să stabilim sarcinile de așa manieră încât să nu existe loc de interpretări.

Rep.: În linii mari, principiile după care vă ghidați sunt responsabilitate și corectitudine.

I.S.: Categorie. Și mă refer la aceste aspecte care țin de responsabilitatea directorului.

Rep.: Pare dificilă sarcina dvs.

I.S.: Este, pentru că e greu să coordonezi 500 de oameni într-o fabrică, darminte răspândiți în tot județul. De aceea încercăm să responsabilizăm și șefii de ocoale. Eu zic că vom intra în normal. Eu zic că nu sunt oameni cu care să nu poți să discuți. Eu zic că până la sfârșitul anului se vor vedea rezultate. Problemele noastre cele grave au fost tăierile ilegale. Dar le putem reduce, chiar eradica. Problema este că se taie foarte mult în pădurile proprietate privată care nu sunt în administrarea noastră și lumea ne judecă tot pe noi.

Rep.: Spuneți cu tristețe că, din păcate, se vorbește prea mult

despre partea negativă a direcției și prea puțin despre realizări.

I.S.: De exemplu indicatorii tehnici, cifra de afaceri, profiturile, sunt foarte bune. Apoi, este un paradox, noi avem un program de recoltare a masei lemnoase care este în concordanță cu prevederile amenajamentului, care este în concordanță cu Codul Silvic. La noi, cota de tăiere ar trebui să fie 450.000 de mc, nu reușim să tăiem cât ar trebui. Noi suntem neputincioși, depindem de agenții economici, facem eșalonări, nu-i putem lăsa să exploateze fără să plătească. Ne afectează și pe noi criza financiară.

Rep.: Am văzut că vă preocupă mult partea de educare și informare.

I.S.: Așa e. Avem colaboratori mulți, școli, primării și am realizat numeroase activități în „Luna plantării arborilor”. Încercăm în această perioadă să sensibilizăm toate instituțiile. Și se vede o schimbare de mentalitate. Mai ales dacă duci tinerii să vadă cum arată ce au plantat, după un an sau doi. Eu mai doresc să fac și altceva, poate și cu presa și cu alți invitați: toată lumea spune că pădurea crește singură. Avem zone în Strâmbu Băiuț în care am împădurit și am lăsat o zonă neîmpădurită să se regenereze singură. E un exemplu foarte bun care arată contribuția și efortul silvicultorilor. Cred că ar spune foarte multe despre activitatea noastră. Și avem și alte ramuri, mai puțin cunoscute, dar foarte apreciate: colectare de fructe de pădure, păstrăvării etc.

Rep.: Într-un clasament al direcțiilor silvice și importanței fondului forestier din țară, Maramureșul este, cu siguranță pe podium.

I.S.: Maramureșul este, dacă nu mă înșel, pe locul 3-4. Din toate punctele de vedere. Suntem, totuși, o direcție mare și destul de eterogenă. Avem district silvic la Țibău, sunt 225 de km până acolo. Să ții în frâu aceste lucruri nu este tocmai ușor, dar prin oamenii noștri încercăm să le facem față.

Rep.: Ca pasionat de pădure, ce zonă a județului vă place cel mai mult?

I.S.: Îmi place muntele. E greu să fac o ierarhie.

Rep.: Mai aveți timp de plimbări?

I.S.: Poziția mă ocupă. O să-mi fac timp pentru că în primul rând îmi place. Nu este zonă a județului în care n-am ajuns. Și din funcția de director o să-mi fac timp să merg, pentru că simt nevoia.

Rep.: Transmiteți mai departe, în familie, pasiunea pentru silvicultură?

I.S.: Da, fiul meu. A pornit inițial pe partea de informatică. Apoi a mers la silvicultură. Le-a terminat pe amândouă. A decis să lucreze în domeniu, îi place. E inginer la un district, e muncă mai de jos, dar de acolo trebuie să pornească și-i place. Stă toată ziua la marcat în pădure și îi place.

„E greu să coordonezi 500 de oameni într-o fabrică, darminte răspândiți în tot județul. De aceea încercăm să responsabilizăm și șefii de ocoale. Eu zic că vom intra în normal. Eu zic că nu sunt oameni cu care să nu poți să discuți. Eu zic că până la sfârșitul anului se vor vedea rezultate. Problemele noastre cele grave au fost tăierile ilegale. Dar le putem reduce, chiar eradica. Problema este că se taie foarte mult în pădurile proprietate privată care nu sunt în administrarea noastră și lumea ne judecă tot pe noi”.

Ioan Sopoian

Direcția Silvică Maramureș este o instituție-etalon. O demonstrează cifrele, dar și rezultatele din teren. Toți indicatorii propuși au fost depășiți.

Sediul Ocolului Silvic Baia Mare

Sediul Ocolului Silvic Baia Sprie

Sediul Ocolului Silvic Dragomirești

Sediul Ocolului Silvic Groșii Țibleșului

Direcția Silvică are în subordine directă 13 ocoale silvice: Firiza – 10173 hectare, Baia Sprie, 4848 hectare, Dragomirești- 10.956 hectare, Groșii Țibleșului – 10541 hectare, Mara, 12334 hectare, Poieni, 23971 hectare, Sighet, 8104 hectare, Șomcuta, 3691 hectare, Strâmbu Băiuț, 12480 hectare, Tăuți Măgherauș, 7959 hectare, Tg. Lăpuș, 80006 hectare, Ulmeni, 3657 și Vișeu, 25.152 hectare.

Potrivit legii, Regia Națională a Pădurilor- Romsilva are ca scop principal, gestionarea durabilă și unitară a fondului forestier, proprietate publică a statului. Altfel spus, silvicii sunt străjerii „aurului verde”, o zestre naturală inestimabilă, care trebuie gestionată corect și durabil, din toate punctele de vedere, pornind de la criteriile economice, până la cele de mediu. Iar „zestrea verde” a Maramureșului este extrem de importantă.

Suprafața fondului forestier a județului Maramureș, la finele anului trecut, era de 266,074,54 hectare, din care: proprietate publică a statului în administrarea Direcției Silvice Maramureș, 141.872 hectare.

Din 1990 până astăzi, pădurea Statului aproape s-a înjumătățit, din cauza retrocedărilor. Până la 31.12.2013 s-au retrocedat 124.202,54 hectare de pădure. Din care, doar 56.226 hectare au fost preluate în pază sau în administrare de către Direcția Silvică.

Oricum, zestrea verde a județului nostru rămâne importantă: din cele 141.872 hectare de fond forestier, pădurile ocupă 137.007 hectare, diferența de terenuri sunt ocupate cu pepiniere - 29 de hectare, plantaje - 32 de hectare,

terenuri pentru hrana vânatului și terenuri date în folosință temporară personalului silvic - 522 hectare, construcții, drumuri - 745 hectare, clasă de regenerare - 199 hectare, iazuri - 6 hectare, terenuri neproductive - 835 hectare, ocupații, litigii - 1.990 hectare, terenuri scoase temporar din fondul forestier și nereprimite - 4 hectare. Din suprafața totală de pădure, cea mai mare parte, 81.119 hectare reprezintă păduri de protecție în grupa I, iar restul sunt păduri de producție și protecția incluse în grupa a II-a.

Dacă vorbim de specii, rășinoasele reprezintă aproape 50.000 de hectare, dintre care mai bine de 90% sunt ocupate de molid- 44.716 hectare, 2.366 cu brad și restul cu alte rășinoase.

SCURT TRATAT DE PERFORMANȚĂ: Bilanțul Direcției Silvice Maramureș, PE ANUL 2013

Foioasele reprezintă 87.742 hectare, dintre care, preponderent este fagul.

Direcția Silvică are în subordine directă 13 ocoale silvice: Firiza – 10173 hectare, Baia Sprie, 4848 hectare, Dragomirești- 10.956 hectare, Groșii Țibleșului – 10541 hectare, Mara, 12334 hectare, Poieni, 23971 hectare, Sighet, 8104 hectare, Șomcuta, 3691 hectare, Strâmbu Băiuț, 12480 hectare, Tăuți Măgherauș, 7959 hectare, Tg. Lăpuș, 80006 hectare, Ulmeni, 3657 și Vișeu, 25.152 hectare.

Pădurile sunt arondate pe 46 de districte silvice, conduse de șefi de district, în mare parte ingineri și 240 de cantoane silvice conduse de pădurari. Suprafața județului este arondata în 54 de fonduri de vânătoare, cu o suprafață totală de 633700 hectare, din care 10 fonduri sunt gospodărite de către Direcția Silvică și însumează peste 120.000 de hectare.

Pentru anul trecut, era planificată o cifră de afaceri de 40 de milioane de lei, care a fost depășită însă, cu aproape cu un sfert: peste 8 milioane de lei. Iar profitul brut a fost de 2,4 milioane de lei. Anul trecut s-a planificat a se recolta 430.000 de mc de lemn din pădurile statului, dar au fost valorificate 413.000 mc, cea mai mare cantitate reprezentând-o fagul, urmat de molid și alte specii.

Sediul Ocolului Silvic Mara

Sediul Ocolului Silvic Poieni

PROGRAMAT 2013
REALIZĂRI 2013
PROGRAMĂRI 2014

MASĂ LEMNOASĂ

FRUCTE DE PĂDURE

CIUPERCI COMESTIBILE

CARNE DE VÂNAT

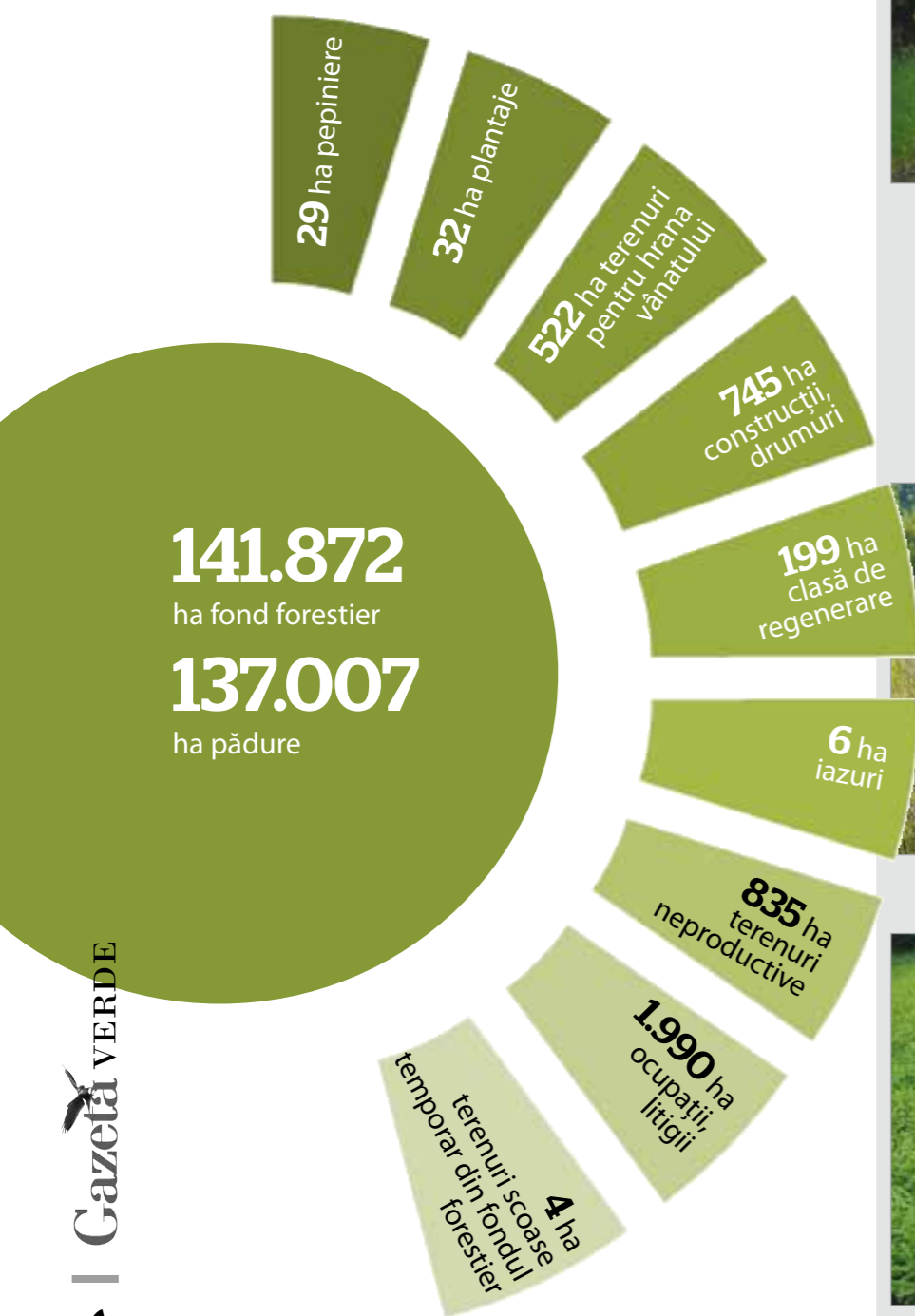
PĂSTRĂV DE CONSUM

	Programat 2013	Realizări 2013	Programări 2014	
Masă lemnoasă	430	413,3	434	mii mc
Fruite de pădure	140	210	140	tone
Ciuperci comestibile	50	50	50	tone
Carne de vânat	4	4,6	4	tone
Păstrăv de consum	5	5	5	tone

Din pădurile proprietate publică a primăriilor sau aflate în proprietate privată, dar administrate sau aflate sub paza direcției, s-au mai recoltat 44,8 mii de mc. În 2013 au fost planificate a se executa 4870 hectare tăieri de îngrijire, dar s-a realizat mai mult: 4911, din care degajări, 691 hectare, curățiri, 896 hectare față de 918 hectare, rărituri, 3324 hectare față de 3261 hectare. Pentru anul 2014 s-a planificat recoltarea din pădurile proprietate a statului de 440 mii mc masă lemnoasă, executarea a 4800 hectare lucrări de îngrijire în arborete tinere, din care: 745 hectare, degajări, 940 hectare, curățiri și 3135 hectare, rărituri.

Anul trecut au fost realizate investiții importante, în valoare de 3.605,9, din care 936,7 mii lei din fonduri proprii, adică mai mult decât era programat, și 2669,2 din fonduri accesibilizate. Investițiile sunt destinate în principal construcției de drumuri forestiere, corectării torenților, modernizării capacităților de producție, procurării de utilaje destinate mecanizării lucrărilor silvice, forestiere, mijloace de transport și altele.

Sediul Ocolului Silvic Sighet

Sediul Ocolului Silvic Șomcuta

Baia Sprie: frășinet

Dragomirești: pepiniară

Sediul Ocolului Silvic Strâmbu Băiut

Sediul Ocolului Silvic Tăuții Măgherauș

REGENERAREA PĂDURILOR

Regenerarea pădurilor se realizează pe cale naturală în cazul aplicării de tratamente care favorizează instalarea și dezvoltarea semințișului și pe cale artificială, prin plantații, semănături directe, butășiri).
 Lucrările de regenerare a pădurilor trebuie executate conform Codului Silvic în cel mult doi ani de la ultima tăiere.
 Suprafețele regenerare în fiecare an urmează dinamica suprafețelor de pe care s-a recoltat masă lemnoasă. În total, din 1990 până la finele anului trecut s-au făcut regenerări în fondul forestier de stat pe o suprafață de 23.897 hectare, dintre care 11.833 regenerări naturale, 12.064 împăduriri în fond forestier de stat și 342 împăduriri la alți deținători.

Sediul Ocolului Silvic Târgu Lăpuș

Sediul Ocolului Silvic Vișeu

Sediul Ocolului Silvic Ulmeni

ACTIVITATEA DE PAZĂ ȘI CONTROL

Din păcate, furtul de „aur verde” este o problemă constantă a silvicilor. Numai anul trecut s-a înregistrat un volum de 23579 mc material lemnos sustras ilegal din pădurile proprietate publică a statului aflate în administrarea direcției silvice, cu o valoare de 5 329 267 lei.

Din volumul sustras ilegal anul trecut, pentru 3145 mc s-au încheiat procese verbale de infrațiune, în valoare de 873.711 lei, iar pentru 329 mc s-au încheiat procese verbale de contravenție în valoare de 44.093 lei.

Prin acțiunile de control a circulației materialului lemnos pe drumurile publice și controlul instalațiilor de debit s-au mai confiscat încă 3282 mc material lemnos, aplicându-se amenzi în valoare de 100.400 lei.

„Luna plantării arborilor”

În perioada 15 martie – 15 aprilie a fiecărui an autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură organizează „Luna plantării arborilor” (Legea nr. 46/2008 Codul silvic, art. 81.1)

Tradiția datează din 1901, când fostul ministru al Instrucțiunii publice și a cultelor, Spiru Haret, a instituit „Luna sădirii pomilor”, printr-o circulară transmisă tuturor școalelor, la 15 martie, ca fiecare elev să planteze cel puțin un pom, acțiune susținută ulterior de către marele savant – silvicultor român, părintele silviculturii moderne, Marin Drăcea.

Începând din 1953, după modelul din numeroase alte țări, „Luna pădurii” a fost instituționalizată sub această denumire până în anul 2008 când, conform noului Cod Silvic, denumirea s-a schimbat în „Luna plantării arborilor”.

Codul silvic precizează că „Luna plantării arborilor se organizează cu participarea consiliilor județene, a prefecturilor, a primăriilor, a inspectoratelor școlare teritoriale, a instituțiilor profesionale, a unităților militare, precum și a altor instituții cu caracter public”.

Acțiunile trebuie să trezească în rândul cetățenilor și mai ales a tineretului dragostea față de pădure, necesitatea ocrotirii și apărării codrului românesc, mobilizându-i să participe la activitățile de împăduriri, întrețineri ale plantațiilor tinere, culturi în pepiniere, curățire și igienizare a pădurilor și a spațiilor verzi.

„Lucrările acestea de împăduriri se realizează din Fondul de conservare și ameliorare, care este în procent de 20 – 25% din valoarea lemnului care se vinde, bani folosiți exclusiv pentru lucrările de împăduriri și pentru lucrările de îngrijire în arboretele tinere. Anual se fac aceste lucrări. De regulă Direcția Silvică Maramureș face lucrările de împăduriri primăvara. Depinde altitudinal. Începem în zona Șomcuta – Ulmeni în jurul lunii februarie și se termină undeva în lunile mai – iunie în zona montană, pe măsură ce zăpada scade și se pot efectua împăduriri”.

Dr. ing. Mihai Leșan,
șef birou producție-comercial

„Luna plantării arborilor” nu este dedicată numai silviculturii, ea este a întregii societăți românești care trebuie sensibilizată în favoarea pădurii, pentru susținerea acțiunilor de ocrotire și conservare a pădurilor și creșterea conștiinței forestiere a populației, dezvoltării patrimoniului silvic național.

Pe de altă parte, în conformitate cu Rezoluția Adunării Generale a ONU din noiembrie 2012, ziua de 21 martie a fiecărui an a fost declarată „ZIUA INTERNAȚIONALĂ A PĂDURILOR”, sens în care toate statele membre sunt invitate pentru prezentarea și promovarea, în context național, a unor activități concrete privind toate tipurile de pădure.

În această perioadă se emit articole și comunicate de presă în legătură

cu legislația silvică, sarcinile ce revin subunităților silvice și proprietarilor de păduri în privința ocrotirii și gospodăririi raționale și durabile a pădurilor, importanța pădurii ca factor de mediu, funcțiile de protecție a pădurilor pentru ape, sol, infrastructură de transport, prevenirea inundațiilor, asigurarea oxigenului și funcția peisagistică.

La toate ocoalele silvice s-au organizat acțiuni de plantare de puiți într-un șantier model cu participarea elevilor, a membrilor ONG, a reprezentanților organelor administrative locale, agenți economici și alții.

În vederea satisfacerii solicitărilor unor persoane fizice sau juridice,

pentru acordarea de puiți forestieri în vederea plantării, ocoalele silvice au furnizat, contra cost la prețuri avantajoase, material săditor disponibil, pentru persoanele fizice și juridice interesate în plantarea unor arbori sau împădurirea unor suprafețe de teren, cu asigurarea asistenței tehnice, gratuite din partea personalului silvic. Pentru unele specii a existat posibilitatea soluționării unor astfel de cereri prin sponsorizare cu aprobarea Regiei Naționale a Pădurilor Romsilva.

Încă la data de 25 februarie, la sediul direcției a avut loc ședința tehnică de stabilire a ultimelor detalii privind asigurarea puiților și desfășurarea campaniei de împăduriri, cu responsabili de regenerarea pădurilor de la ocoalele silvice din județ. Pentru

această primăvară a fost prevăzut a realiza în pădurile statului minim 232 ha împăduriri integrale și 46 ha completări în plantațiile executate în anii anteriori, iar în pădurile altor deținători (păduri proprietate privată) care se găsesc în administrarea noastră minim 25 ha împăduriri integrale și 8 ha completări în plantațiile executate în anii anteriori. Pentru acestea s-au folosit 1623 mii buc. puiți forestieri din care 925 mii buc. molid, 149 mii buc. brad, 40 larice, 120 mii buc. gorun, 50 mii buc. stejar, 246 mii buc. paltin și alte specii de ajutor și amestec frasin, salcâm și fag.

Puiții se asigură în totalitate din pepinierele proprii în care mai avem disponibil pentru valorificare stejar roșu, gorun, salcâm, molid, paltin.

Cele mai mari suprafețe s-au plantat la Ocolul Silvic Vișeu – 79 ha, Dragomirești – 35 ha, Poieni – 24 ha, Ulmeni – 14 ha, Șomcuta – 13 ha, Strâmbu Băiuț – 13 ha, iar cele mai mici la Ocolul Silvic Sighet – 2 ha, Mara – 4 ha și Tg. Lăpuș – 1 ha.

Tot în această primăvară s-au semănat în solarii 1000 mp molid. În pepiniere s-au semănat în această primăvară 10 ari cu molid și s-au executat 103 ari repicaje de molid.

„Elevii sunt extrem de încântați de asemenea ieșiri în natură, pentru că se îmbină utilul cu plăcutul, și pe lângă faptul că facem ceva durabil, există și excursia în sine din partea de socializare și distracție. Ajung să conștientizeze mult mai mult cât este de importantă natura.

Ing. silvic. Cristi Stavilă

Dr. ing. Mihai Leșan, șef birou producție – comercial în cadrul Direcției Silvice Maramureș spune că suprafața prevăzută a fi împădurită, 232 hectare, a fost depășită: „Au fost 243 de hectare de împăduriri efective și 46 de hectare de completări ale împăduririlor executate în anii anteriori. Acestea sunt făcute deja. Campania de împădurire a anului 2014 s-a încheiat.

În fiecare an avem un plan. În general, suprafața de fond forestier care se împădurește în mod artificial variază de la 200 de hectare la 250 hectare de împăduriri, cu circa două milioane de puiți din diferite specii, atât de rășinoase ca brad, molid și larice, dar și de foioase, în care vorbim în general de stejari, dar și specii de esență nobilă ca paltin, frasin. Acești puiți sunt produși în pepinierele proprii ale Direcției Silvice Maramureș.

Între 40 și 45 de hectare sunt completări ale împăduririlor executate în anii anteriori. Pentru că numai un procent de aproximativ 95% din puiți se prind din primul an. Sunt puiți care se uscă din cauza șocului de transplantare din pepinieră în spațiile unde este nevoie de împăduriri, și suferă din această cauză. Lucrările acestea de împăduriri se realizează din Fondul de conservare și ameliorare, care este în procent de

20 – 25% din valoarea lemnului care se vinde, bani folosiți exclusiv pentru lucrările de împăduriri și pentru lucrările de îngrijire în arboretele tinere. Anual se fac aceste lucrări. De regulă Direcția Silvică Maramureș face lucrările de împăduriri primăvara. Depinde altitudinal. Începem în zona Șomcuta – Ulmeni în jurul lunii februarie și se termină undeva în lunile mai – iunie în zona montană, pe măsură ce zăpada scade și se pot efectua împăduriri. Aceste lucrări le executăm atât cu voluntari, dar și cu firme specializate. Solarile Direcției Silvice, unde se produc puiții pentru împăduriri, sunt undeva la 1000 de metri pătrați cultivați efectiv. Avem solarii în general de molid și de larice, în unele ocoale silvice din subordine. În funcție de specii, producem până la 90 de mii de puiți pe 100 mp”.

Ing. silvic. Cristi Stavilă - profesor de silvicultură, Colegiul Tehnic „Nenițescu”, care a participat la una dintre acțiunile Direcției Silvice din cadrul „Lunii plantării arborilor” spune că: „La acțiunea de împădurire de la Șuior au participat 50 de elevi. Știți foarte bine că se spune

că „codru-i frate cu românul”, așa că noi, fiind un liceu cu profil silvic, este normal că ne interesează și de pădure și să facem împăduriri cu cei de la Direcția Silvică. La acțiunea de la Șuior nu am fost numai noi și cei de la Direcția Silvică, ci au participat și cei de la Poliție. A fost un parteneriat comun. În această formulă am fost anul acesta numai la Șuior, însă noi mai avem parteneriat și cu Ocolul Silvic Municipal din Baia Mare, iar acolo au fost alte acțiuni în altă zonă. Parteneriatele de acest gen, în privința împăduririlor, sunt ceva permanent. Eu am fost profesor și la Liceul Racovița, unde existau clase de silvi-

cultură, iar apoi clasele de silvicultură s-au dat la Colegiul Tehnic Nenițescu. Cât timp vor exista clase de silvicultură vor exista asemenea parteneriate, atât cu Direcția Silvică, cât și cu Ocolul Silvic. Elevii sunt extrem de încântați de asemenea ieșiri în natură, pentru că se îmbină utilul cu plăcutul, și pe lângă faptul că facem ceva durabil, există și excursia în sine din partea de socializare și distracție. Ajung să conștientizeze mult mai mult cât este de importantă natura. Nu li se par grele acțiunile de împădurire, pentru că aproape cu aceiași elevi am reușit să plantăm în două zile și 5 mii de puiți, deci se poate spune că elevii noștri au

deja experiență în asemenea campanii de împăduriri. Eu fiind cadru didactic din 2003, pot să spun că sunt arborete care au depășit 15 ani de când le-am plantat și le-am întreținut cu elevii. Și de multe ori mergem pe teren și ne uităm la ce am plantat în 2003 și deja pădurea este destul de mare. Deci, există această plăcere și pentru mine și pentru elevi, să vadă că am făcut ceva și peste 10 - 20 de ani când vor merge în acel loc vor vedea rodul muncii lor. În acțiunea de împădurire de la

Șuior din acest an am fost însoțitor împreună cu prof. Daniel Lupuți, noi i-am însoțit pe cei 50 de elevi de clasele a XI-a și a X-a. De asemenea, ținem să mulțumim societății Urbis care ne-au asigurat transportul gratuit până la Șuior, mai ales că primim sprijin de fiecare dată când avem asemenea activități”.

DE MARAMUREȘ
Gazeta

Baia Mare, Bd. Traian 23/9
Tel. 0728-836 348, 0362-401 332
fax 0362-401 331
www.gazetademaramures.ro

Acest număr a fost realizat cu sprijinul d-lui dr. ing. **Mihai Leșan**

Un proiect realizat în parteneriat cu DIRECȚIA SILVICĂ MARAMUREȘ
parte a unei campanii de responsabilitate socială, implicare în comunitate și educație ecologică

Fondator
Dan **PÂRCĂLAB**

Director general
Ioana **LUCĂCEL**

Redactori
Mircea **CRISAN**

IT/DTP
Ada **FONAI**

Viața pădurii

- DE LA SĂMÂNȚĂ, LA SĂMÂNȚĂ

Viața pădurii are un ciclu uimitor, pe care nici viața unui om nu-l poate prinde pe de ntregul. Un liant între generații, cum spune dr. Ing. Mihai Leșan. Urmează o incursiune interesantă în povestea fantastică și uluitoare a pădurii, cu toate etapele ei, de la stadiul de sămânță, la stadiul de sămânță.

„Se spune că pădurea este singurul lucru care leagă cel mai bine generațiile. Nu cel care a sădit ghinda va avea lemnul de stejar și nu cel care astăzi taie stejarul a pus ghinda în pământ”, spune dr. Ing. Mihai Leșan. Un tânăr extrem de bine pregătit și pasionat de pădure. Ascultându-l cu atenție, îți dai seama că silvicultura nu e doar știință, ci filosofie și mod de viață. O viață care o depășește, ca și întindere pe cea a unui om. Și o filosofie care le scapă celor mai mulți oameni. Cu siguranță, dacă ar ști, fiecare, ce efort, timp și muncă se ascunde în spatele unui copac, ar privi pădurea ca un miracol. Un miracol deopotrivă al omului și al naturii.

Incursiunea noastră în lumea pădurii începe în satul Cărbunari, din comuna Dumbrăvița. Aici am

întâlnit două premiere ale silviculturii maramureșene: un plantaj unic în județ și pe Valer Văsuț, singurul pădurar din Maramureș care lucrează de 42 de ani în același canton silvic. Povestea plantajului începe în anii 1970. Valer Văsuț povestește: „În 1977 domnul doctor Enescu de la București, care era șeful ICAS-ului București (Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice București) a venit la noi. Eram la Ocolul Silvic Târgu Lăpuș și a venit pentru înființarea unui bloc de plantaje de rășinoase în cadrul Ocolului. S-a stabilit prima dată pe Pietriș, dar nu a fost bun terenul pentru că roca mamă era foarte la suprafață, la vreo 40 cm, deci nu era strat fertil de pământ. Pe urmă, a doua variantă a fost la Cărbunari. Suprafața plantajului este de 40 ha în cultură, totul îngrădit cu plasă de sârmă și stâlpi

de beton. În Maramureș este unic acest plantaj, și este printre puținele din țară. Mai este un asemenea plantaj la Satu Mare de stejar roșu și pin negru. Noi avem trei specii a ICAS-ului. Sunt 20 de hectare de molid, care este plantat 278 de fire la hectar la schema de 6/6 (adică distanța dintre copaci este de o rază de 6 metri). Sunt 10 hectare de brad, tot la aceeași schemă și 5 hectare de larice”.

Povestea lui Văsuț corespunde cu povestea plantajului. Pentru că dânsul lucrează acolo de la „primul țărșuș”, din 1977. În 1978 și 1979 s-a făcut exploatarea prin scoaterea cioatelor și în 1980 s-a plantat molidul pe 20 de hectare. În 1981 s-a plantat bradul și larița. Numai lucrurile nu sunt atât de simple pe cât par: „puietul pus aici a fost special. Molidul provine de

la Vișeu, altoit la pepiniera Pădurea Mare, Satu Mare, lângă Petea. Puietul s-a dus acolo, s-a pus în pungi, s-a altoit prin „fentă” sau alipire. Tot ce avem aici este altoit, și bradul și larița. Se cunoaște la baza copacului, că se vede un ciot. Puietii sunt produși în pepiniera Pădurea Mare, iar altoiul este luat de la Vișeu, la molid, iar bradul este de la Băiuț. Proveniența altoiului de lariță este de la Simeria. Prima dată a produs semințe acum 7 ani bradul. Pe urmă, în anul următor a produs și molidul semințe. Și chiar avem la Brașov conservate vreo 400 kg de semințe de acum trei ani. Aceste semințe sunt în păstrare și conservare la ICS Brașov”.

Cu sămânța produsă în Cărbunari nu se populează numai pădurile Maramureșului. Excedentul ajunge în țară.

Dar dacă tot vorbim de producție, l-am rugat pe Valer Văsuț să ne dea niște cifre: „producția de semințe este în funcție de specii. Molidul nu fructifică decât la 3 – 4 ani. Acum trei ani am avut peste 1000 de kg de semințe de molid. La brad am făcut an de an în jur de 500 kg. Am avut și 1500 kg de semințe de brad pe an, acum doi ani, când am dat și în Germania. La lariță a fost mai ciudat, că nu a fructificat până acum, a fructificat foarte puțin pentru că nu prea este în zona ei. Anul trecut am băgat 1,7 tone de îngrășămintă, ca lucrări de întreținere, anul acesta la fel și adăugăm și bălegar de grajd. La fiecare arbore punem la rădăcină îngrășămintă. Și în fiecare lună se discuește pământul dintre copaci. Se sapă pământul, se face o vatră de doi metri pe doi, pentru a nu exista alte plante care să ia substanțele necesare. Amestecăm bălegarul cu pământ ca să-l încorporăm în sol.

„A doua variantă a fost la Cărbunari. Suprafața plantajului este de 40 ha în cultură, totul îngrădit cu plasă de sârmă și stâlpi de beton. În Maramureș este unic acest plantaj, și este printre puținele din țară”.

Valer Văsuț

Anul acesta avem semințe pe vreo 40 de exemplare de lariță. Acestea vor avea anul acesta o producție foarte bogată”.

Procedeul de obținere a semințelor pare simplu, dar, ca orice meserie, și aceasta are secretele ei: „Recoltarea se face în luna septembrie. Asta înseamnă că se adună conurile manual. Ar trebui niște utilaje hidraulice în acest sens, dar deocamdată nu suntem dotați cu așa ceva. Se recoltează conurile pe care le vedeți, după care se duc la canton și se uscă în uscătorii la temperatura de 38 de grade, timp de 2 – 3 zile. După care le băgăm într-un utilaj unde le scuturăm, iar sămânța iese din fiecare aripioară a conului. Aceste semințe trec prin mai multe operații, se dezaripează și se produc acele semințe care se livrează la prețuri avantajoase. Larița este cea mai scumpă dintre semințe”, spune Văsuț.

Apoi, sunt unele lucrări specifice. Spre exemplu, în acest an s-a făcut tăierea vârfurilor, pentru a-i putea opri din înălțare copacul și a stimula dezvoltarea coronamentului. Astfel și recoltarea conurilor e mai ușoară. Înainte de a pleca cu „ghidul nostru”, dr. Ing. Mihai Leșan, spre următoarea destinație, Valer Văsuț concluzionează: „Sunt foarte mulțumit de ceea ce este aici, pentru că eu am fost de la primul țărș și până acum când recoltăm. Sunt mulțumit că am făcut o lucrare cum nu prea sunt în România. Am 64 de ani, și în toamnă intru în pensie. Mă bucur că pot lăsa pe mai departe un plantaj unic în Maramureș și cum nu se găsesc multe în România. Eu sunt pădurar aici din 1972, luna aceasta în 22 mai am 42 de ani de silvicultură. Am avut 7 șefi de ocoale între timp. În tot acest timp nu am avut probleme. A fost foarte-foarte mult de lucru. 42 de ani de silvicultură sunt cam mulți, și nu știu dacă mai este vreun pădurar în județ care să fie într-un canton atâția ani”.

Următorul capitol al poveștii pădurii se desfășoară la Pepiniera Valea Borcutului.

Aici ne întâmpină pădurarul Ioan Herman, și el un silvic cu experiență bogată: „Pepiniera Valea Borcutului aparține de Ocolul Silvic Firiza. Lucrez la această pepinieră din 1975. Aici ne ocupăm mai mult cu puietii ornamentali, care se valorifică pentru persoane fizice și întreprinderi. Avem și puietii forestieri, concentrându-ne pe sămânțuri în solar. Anul acesta am făcut sămânțură de molid pe o suprafață de 200 mp, unde am folosit o cantitate de 8 kg de sămânță. Sămânța a fost adusă de la Brașov, unde a fost ținută și conservată pentru că a fost recoltată acum doi ani. Pe 200 mp trebuie să iasă 280 de mii de puietii de molid.

Puietul îl ținem în solar un an sau doi, dar după un an trebuie repicați fiecare la o distanță de 6 cm pe rând. Repicare înseamnă mutarea puietului. Noi ținem puietul un an sau doi, depinde unde sunt solicitări să-i valorificăm. Sunt ocoale și cantoane care ni le cer pentru împăduriri. La cantoanele noastre și în structurile care aparțin Ocolului Silvic dăm puietul la prețul de cost, pentru a ne acoperi costurile de întreținere. Aplicăm tratament preventiv puietului din 6 în 6 luni pentru a preveni îmbolnăvirile. Sunt

diferite substanțe fungicide care ne sunt permise să le folosim.

Sunt mulți care vin pentru arbori ornamentali, chiar și din alte județe, dar a scăzut cererea pentru că ne luptăm cu concurența arborilor aduși din străinătate în diferite magazine. Avem vreo 60 de specii care sunt adaptate climatic la noi”.

Practic, aici se crește puietul de molid și brad: „dacă vorbim de puietul de brad, acesta se repică în pungi și se ține până la 1,5 m – 2 m. Dar durează până crește la această dimensiune. La împăduriri se dau mai mici. Un brad crește la dimensiunea de un metru în 9 – 10 ani, molidul crește puțin mai repede”.

Povestea pădurii continuă... în pădure. După ce puietul este scos din pepinieră este dus în pădure. Inginerul Mihai Sajerli explică: „Cu puietul sos din pepinieră noi completăm în general

regenerările naturale sau substituirile. Substituirii înseamnă pădure slabă din punct de vedere productiv, și atunci înlocuim cu o specie mai valoroasă din punct de vedere economic. Când este pus în pădure, puietul trebuie să aibă 1,2 cm ca să poată fi apt de plantat. Ne aflăm acum într-o regenerare naturală, de fag amestecat cu gorun. Aceasta este prima lucrare de îngrijire care se face în pădure după ce pădurea depășește stadiul de „bebeluș”, când ea trebuie îngrijită. După aceea se întreține singură”.

Prima lucrare de întreținere este Degajarea, care se face până la diametrul de 8 cm a arborelui. În traducere, asta înseamnă că pădurea este rărită:

„Tăiem în principal speciile invadatoare, cum ar fi carpenul, mestecănușul, salcia, care sunt specii care cresc mult mai repede în tinerețe decât speciile valoroase ca fagul, gorunul, molidul.

Le eliminăm pentru a da șansa speciilor principale să evolueze. Și ulterior și rărim. Pentru că specia luptă pentru lumină. Ea se ridică la început foarte mult în înălțime și nu crește în diametru. Necrescând în diametru, la prima zăpadă sau vânt toți se rup. Așa că îi rărim. Îi tăiem cu securea și îi lăsăm jos. Că la dimensiunea de 4 – 5 cm lemnul nu e bun nici de foc. Exemplarele care rămân după rărire se dezvoltă și în grosime”, explică Sajerli. Urmează etapa de Curățire, care are loc după ce lemnul depășește 8 – 10 cm în diametru. Asta înseamnă că se curăță pădurea de exemplarele nedorite, uscate sau rău conformate. Rămân doar exemplarele valoroase să se dezvolte. Iar intensitatea curățitului merge până la 20% din volumul arboretului: „Pădurile încep să fie exploatabile pentru produse

principale de la 100 de ani în sus. Aceasta e vârsta minimă. Dar noi tăiem pădurea și în stadiul de curățire. În primă fază, la curățire lucrarea este neeconomică. Numai eu am de făcut pe an 100 ha de degajări și curățiri. Astea sunt toate lucrări de îngrijire”, completează Sajerli.

Urmează faza de Rărituri. Acestea sunt deja lucrări rentabile economic, pentru că sunt vândute agenților economici care le exploatează și le valorifică: „Plantațiile, degajările și curățirile sunt lucrări neeconomice. Dar pentru acestea, se constituie din pădurea bătrână, din lemnul bătrân se constituie un fond de regenerare. Acest fond este 15% din valoarea masei lemnoase. Iar acest fond se folosește strict pentru lucrările de împăduriri, curățiri și degajări. De aceea se poate face întreținerea unei pădruri. Lucrăm

„Sunt mulți care vin pentru arbori ornamentali, chiar și din alte județe, dar a scăzut cererea pentru că ne luptăm cu concurența arborilor aduși din străinătate în diferite magazine. Avem vreo 60 de specii care sunt adaptate climatic la noi”.

Ioan Herman

cu firme pe care le angajăm pentru acest lucru. La răritură avem între 25 și 30 mc de lemn la hectar, lemn deja valorificabil”, spune Sajerli.

După etapa de rărit se ajunge la etapa unde se recoltează lemnul industrializabil. Adică lemnul de mari dimensiuni care se folosește în industrie. Este faza de tăiere definitivă. Arboretul mamă s-a îndepărtat și începe faza de regenerare: „Există regenerare naturală care crește din sămânța din arboretul mamă. Pe lângă asta avem și regenerarea artificială, care este plantată de noi. Locul, chiar dacă pare „ras”, în 15 ani iar este o pădure deasă unde continuă lucrările de îngrijire. Locul se regenerează natural, dar se completează pe traseele de colectare cu arborii din pepinieră. Completăm pe locurile goale.

Concluzia pe care trebuie să o țină minte oamenii este că pădurea nu dispare niciodată! Pădurea este de la puietul de 40 cm înălțime și un centimetru la colet (diametru) și până la arborele de Tisa care trăiește 1500 de ani, pădurea nu dispare. Dacă omul vede dealul „dezgolit”, să știe că dealul nu este dezgolit, pentru că puietii sunt mici. Pădurea are un ciclu pe care un om nu-l poate încheia într-o viață. Pădurea se predă pe cicluri de la o generație la alta, iar noi predăm o pădure excepțională”, spune Sajerli.

179 tone
fructe de pădure

20 tone
afine negre

45 tone
mure,

83 tone
porumb,

31 tone
măceșe,

Campioni la export!

Occidentalii găsesc pe rafturile magazinelor gemuri, compoturi și alte preparate 100% bio, produse din fructe de pădure made in Maramureș. Toate fructele achiziționate din județ sunt pregătite pentru export la Centrul de Fructe de Pădure din Baia Sprie, acolo unde fructele sunt sortate, cântărite, ambalate în saci și păstrate în camera frigorifică până când iau drumul exportului, spre Europa de Vest.

Fructe de pădure 100% bio, de cea mai bună calitate. Pe scurt, unul dintre brandurile județului nostru. Occidentalii se înfruptă an de an din fructele de pădure din Maramureș, pregătite și păstrate în Atelierul din Baia Sprie.

Pe teritoriul Ocolului Silvic Baia Sprie funcționează un Atelier de fructe de pădure dotat cu:

- ! camere frigorifice (pe bază de freon) ce pot stoca 80 de tone de produse accesorii la o temperatură de -20 grade Celsius;
- ! camere de congelare cu o capacitate

de 20 tone la temperatură de -40 grade Celsius;

- ! mașină automată de înfoliat;
- ! cântar electronic cu capacitatea maximă de 5000 kg;
- ! mese și transpalete hidraulice destinate încărcării/descărcării ambalajelor.

Majoritatea produselor accesorii achiziționate de la Ocoalele Silvice de pe raza D.S. Maramureș se valorifică la export. În anul 2013 s-au valorificat 179 tone fructe de pădure în U.E., din care afine negre, 20 tone, mure, 45 tone, porumb, 83 tone și măceșe, 31 tone.

